

Til § 3.

Under hensyn til den for besejlingen af Grønland og det grønlandske fiskeri forestående udvikling vil det være nødvendigt at skabe mulighed for, at skibstilsynet er repræsenteret på Grønland, og at dette tilsyn i sit arbejde går frem efter visse administrativt fastsatte regler, der følger lovens principper, men dog, hvad enkeltheder angår, er tilpasset efter det praktiske behov og de særlige grønlandske forhold. Idet nærmere henvises til det i Grønlandskommissionens betænkning nr. 5, I. side 101—02 udtalte, foreslås det herefter, at loven ved kgl. anordning kan sættes i kraft for Grønlands vedkommende med de ændringer, som efter de stedlige forhold må anses fornødne. Det vil følge af bestemmelsen i lov nr. 271 af 27. maj 1950 § 7, stk. 2, jfr. § 27, at den nævnte kgl. anordning og de i dens medfør udfærdigede yderligere forskrifter forinden deres ikraftsættelse forelægges Grønlands landsråd.

Til § 4.

Det er fundet naturligt, at selve loven angiver, at skibes udstyr med *radioanlæg* er et vigtigt led i sikkerhedsforanstaltningerne. Hvad angår radioplykten, er det den nye konventions princip (side 293), at lastskibe over 1600 tons, der anvendes i international fart, skal være forsynet med radiotelegrafanlæg, medens lastskibe mellem 500 og 1600 tons, der anvendes i sådan fart, skal være forsynet med radiotelefonanlæg, for så vidt de ikke er forsynet med radiotelegrafanlæg; endvidere skal alle passagerskibe ifølge konventionen være forsynet med radiotelegrafanlæg, når de anvendes i international fart. Ifølge den foreslåede ændrede affattelse af lovens § 6, 1. stk., skal ministeren ved udfærdigelsen af de herhenhørende administrative forskrifter bl. a. tage hensyn til de af Danmark ved tiltrædelsen af internationale overenskomster påtagne forpligtelser; men som det også kom til udtryk på sikkerhedskonferencen i London 1948, jfr. den til konventionen knyttede rekommendation nr. 2 (side 391), skal disse konventionsbestemte krav alene anses som udgørende minimumsforordninger, hvorfor der i den nationale lovgivning bør bestå mulighed for at udvide radioplykten til også at angå skibe, der anvendes i anden fart end den af konventionen alene regulerede fart (den internationale fart) eller som ikke omfattes af konventionens bestemmelser (f. eks. lastskibe under 500 tons eller fiskeskibe). Det er en selvfølge, at sådanne yderligere forskrifter vil blive udfærdiget efter samråd med de in-

teressererede kredse, d. v. s. rederierhvervet og de søfarende.

Det foreslås derfor, at forskriften om skibes udstyr med radioanlæg, der hidtil har haft sin plads under paragraffens afsnit B, der omhandler navigeringsmidler, opføres under et selvstændigt afsnit C, og at forskriften i loven i overensstemmelse med foranstående gives en passende vid formulering.

De til den nugældende § 4, pkt. 12 (forslagets pkt. 13), og pkt. 17 (forslagets pkt. 18), som henholdsvis 2. stk. og 2.—4. stk. knyttede nærmere forskrifter om *brandslukningsmateriel* og om *opholdsrum* foreslås udtaget af loven og henskudt til administrativ afgørelse i medfør af lovens § 6. Hvad specielt angår forskrifterne om opholdsrum, erindres om, at disse i vidt omfang er reguleret ved en af Den internationale Arbejdsorganisation vedtaget konvention om skibsmandskabets opholdsrum om bord (revideret 1949), om hvis ratifikation rigsdagen traf beslutning i samlingen 1949—50 (jfr. rigsdagstidende 1949—50 tillæg C spalte 381).

Til § 5.

Det findes ikke nødvendigt at give regler om opholdsrum for passagerer i almindelighed, idet den fri konkurrence mellem de forskellige passagerlinier er fundet at skabe fornøden betryggelse for *kahytpassagerer*. Da der derhos ikke findes at kunne rejses indvendinger imod, at opholdsrum for dækspassagerer efter omstændighederne indrettes i et hus på det øverste dæk, foreslås det at lade den i den gældende bestemmelse ved ordene: „under vejrdækket“ i pkt. 3 angivne betingelse udgå.

Til §§ 6—7.

Den nuværende § 7, der henviser til den tidligere sikkerhedskonvention af 1929, foreslås ophævet, idet samtidig den deri udtalte ledende regel, hvorefter der ved udfærdigelsen af de administrative forskrifter skal tages hensyn også til de af Danmark ved ratifikation af internationale overenskomster påtagne forpligtelser, er foreslået indføjet i § 6, stk. 1. Det bemærkes, at disse internationale forpligtelser kan udspinge ikke alene af konventionen om sikkerhed for menneskeliv på søen, men også f. eks. af den foran omtalte konvention om skibsmandskabets opholdsrum, hvorfor den herhenhørende lovbestemmelse foreslås givet en tilsvarende vid affattelse.

I stedet for den således ophævede § 7 foreslås indsat en til 1948-konventionens art. V (side 17) svarende bestemmelse, der